

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 45326-03-13 ב.ה. עוגן ניהול פרויקטים בע"מ ואח' נ' צוקר

תיק חיצוני:

בפני כב' השופטת הבכירה כאמלה ג'דעון

תובעים 1.ב.ה. עוגן ניהול פרויקטים בע"מ ח.פ 514243948
2.דורי גילפז, ת.ז. XXXXXXXX
ע"י ב"כ עוה"ד ר. ברנט ואח'

נגד

נתבע גד צוקר, ת.ז. XXXXXXXX
ע"י ב"כ עוה"ד א. גניהר ואח'

פסק דין

1. התובעת מס' 1, ב.ה. עוגן ניהול פרויקטים בע"מ, הינה חברה המפעילה מותג בשם "טיולי דורון", ומתמחה באירוח וארגון טיולים, ובין היתר, טיולי גיפים לגאורגיה (להלן "התובעת").

תובע מס' 2 מר דורי גילפז הינו הבעלים והמנהל של החברה (להלן "הנתבע").

הנתבע מר גד צוקר, הינו הבעלים והמנהל של אתר אינטרנט בשם "גיפ טריפ-אתר השטח המוביל בישראל", המרכז בתוכו מידע על טיולי גיפים בארץ ובחו"ל (להלן "האתר").

2. בשנת 2012 נסע אדם שהציג את עצמו באתר בשם "אופיר", באמצעות התובעת, לטיול שטח בגאורגיה.

לטענת התובעים, במהלך הטיול, נגרם נזק לגיפ עליו נהג, והוא חויב באמצעות כרטיס האשראי שלו, בתשלום סך של 350 דולר בגין דמי השתתפות עצמית, בהתאם לתנאי ההסכם שעליו חתם טרם היציאה לטיול.

3. ביום 5.11.12, במסגרת שיח שהתנהל באתר, ובתגובה לפוסט שפורסם על ידי משתתף אחר, פרסם אופיר פוסט באתר, שבו כתב את הדברים הבאים:

"RODIBEST צודק ב 100% אסור להתקרב לטיולי דורון דורי

אדם שקרן שלוקח כספים במירמה. מצב הגיפים גרוע מאוד עם

יש למישהו עוד שאלות אז [מס' טלפון]" (ההדגשה אינה

במקור)

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 45326-03-13 ב.ה. עוגן ניהול פרויקטים בע"מ ואח' נ' צוקר

תיק חיצוני:

בהמשך, ובתגובה לפוסט נוסף, פרסם אופיר את הדברים הבאים:

"אנחנו היינו בגאורגיה בחודש אוקטובר היה 6- אבל ממש
ממש לא היה קר בגאורגיה יפה (אבל רוב הנסיעה זה כביש)
אין שטח אתגרי אני חוזר ואומר אסור לינסוע דרך טיולי דורון
דורי אדם שקרן לא אמין שלוקח כסף לא חוקי דרך כרטיס
האשראי שהיה אצלו בתור פיקדון גם בחינם לא הייתי ממליץ
לינסוע דרך טיולי דורון" (ההדגשה אינה במקור)

שני הפרסומים הנ"ל יכונו להלן "הפרסומים הפוגעניים".

4. הפרסומים הנ"ל עוררו שיח באתר וגררו תגובות שליליות על התובעים. בעקבות כך, מיהר התובע והגיע עם אופיר להסדר שכלל, בין היתר, הסרת הפרסומים הפוגעניים מהאתר.

5. התובע פנה אל הנתבע בדרישה שיסיר את הפרסומים הנ"ל, אולם האחרון דחה את פנייתו. בהמשך פנה התובע באמצעות בא כוחו בדרישה דומה תוך מתן הסבר שאין אמת בדברים שפורסמו, וכי המדובר בהשמצות חסרות כל בסיס, אך גם דרישה זו סורבה ללא מתן נימוקים.

6. בעקבות כך, הגישו התובעים בקשה למתן צו עשה זמני להסרת הפרסומים הפוגעניים, וביום 25.3.13 ניתן צו כמבוקש בהעדר התייצבות מטעם הנתבע. בקשה לביטול הצו נדחתה ביום 9.4.13.

7. הנתבע לא הסיר את כל הפרסומים חרף הצו, דבר שאילץ את התובעים, ביום 2.7.13, להגיש בקשה לפי פקודת ביזיון בית משפט. בעקבות הגשת הבקשה, הוסרו כל הפרסומים הפוגעניים על ידי הנתבע.

8. על רקע ההשתלשלות הנ"ל, הגישו התובעים את תביעתם הנ"ל שבה טענו כי הנתבע נתן במה פומבית לפרסומים פוגעניים וחסרי בסיס באתר שלו, ולא שעה לדרישתם להסרת הפרסומים הנ"ל, דבר שפגע בשמם הטוב ובפרנסתם. אי לכך הם עתרו לחייבו בתשלום פיצוי ללא הוכחת נזק, בסך של 100,000 ₪, מכח סעיפים 7א(ב) ו-7(ג) לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן "החוק").

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 13-03-45326 ב.ה. עוגן ניהול פרויקטים בע"מ ואח' נ' צוקר

תיק חיצוני:

9. הנתבע התגונן מפני התביעה בטענה כי האתר משמש כפורום חופשי לחילופי דעות, וכי דיני לשון הרע לא חלים עליו כמפרסם, הן מאחר והפרסומים לא פורסמו על ידו, והן מאחר והאינטרנט אינו נכלל בהגדרת "אמצעי תקשורת" על פי סעיף 11 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן "החוק" או "חוק איסור לשון הרע"). לחילופין טען כי הפרסום חוסה תחת הגנת "אמת דיברתי" לפי סעיף 14 לחוק ו/או תחת הגנת "הבעת דעה" המנויה בסעיף 15(4) לחוק. עוד הוסיף וטען כי התובעים לא נהנים משם טוב, וכי הם נהגו בחוסר תום לב עת הגישו את התביעה נגדו ונמנעו מלהגיש תביעה נגד אופיר.

10. הליך גישור שאליו הופנו הצדדים בהסכמה לא צלח, ומשכך, ניתנה הוראה להגשת תצהירים והתיק נקבע להוכחות.

11. בפתח ישיבת ההוכחות, התנגדה ב"כ התובעים להגשת חלק מתצהירי הנתבע בטענה כי הם נועדו להוכיח "שם רע" לתובעים, והוגשו בניגוד להוראת סעיף 22 לחוק, שזו לשונה:

"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע אין להביא ראיה או לחקור עד בדבר שמו הרע של הנפגע או בדבר אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו הפגומים, אלא במידה שפרטים אלה נוגעים במישרין ללשון הרע המשמשת נושא למשפט, או שבית המשפט התיר הבאת ראיה או חקירת עד כאמור –

(1) במשפט פלילי, אחרי הרשעת הנאשם – להמתקת דינו;

(2) במשפט אזרחי, אחרי ההחלטה שהנתבע חייב בפיצויים – להפחתת הפיצויים;

(3) במידה שהנפגע מצדו העיד או הביא ראיה או חקר עד בדבר שמו, אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו הטובים;

(4) אם שוכנע בית המשפט שהדבר דרוש לעשיית צדק ולגילוי האמת, אם בעמידה על מהימנות עדותו של הנפגע ואם בדרך אחרת"

ההתנגדות נתקבלה, ולאחר שכל צד הביא את ראיותיו, ניתנה הוראה להגשת סיכומים.

12. בסיכומיו ביקש הנתבע, למקרה ותיקבע חבותו לפיצוי, ובטרם תוכרע שאלת הפיצוי, להתיר לו להביא ראיות כדי להוכיח כי התובעים אינם נהנים משם טוב (ראה סעיף 5 לסיכומיו).

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 45326-03-13 ב.ה. עוגן ניהול פרויקטים בע"מ ואח' נ' צוקר

תיק חיצוני:

13. ביום 14.2.16, ניתנה החלטה שבה נקבע כי הפרסומים הפוגעניים מהווים לשון הרע פי סעיף 1 לחוק, וכי הנתבע לא הוכיח טענת "אמת דיברתי", וכי לא חלה ההגנה המנויה בסעיף 15(4) לחוק (הבעת דעה) על הפרסומים הנ"ל. בנוסף נדחתה טענת חוסר תום הלב בהגשת התביעה. עוד נקבע כי על הנתבע, כמפעיל אתר אינטרנטי, מוטלת אחריות נזיקית כלפי התובעים מכח עוולת הרשלנות, אשר באה לידי ביטוי בהימנעותו מהסרת הפרסומים הפוגעניים מהאתר חרף דרישתם של התובעים לעשות כן.

בסעיף 28 להחלטה נכתבו הדברים הבאים:

"לעניין הנזק - במהלך המשפט ביקש הנתבע להגיש תצהירים של מטיילים אחרים לשם הפרכת הטענה שהתובעים נהנים משם טוב לטענתו. הדבר נמנע ממנו לאור הוראת סעיף 22 לחוק איסור לשון הרע.

בשלב הזה, ולאחר שנקבעה אחריותו של הנתבע כלפי התובעים בהתבסס על עוולת הרשלנות כמצוין לעיל, ובשים לב שעסקינן בעוולת רשלנות בגין לשון הרע, אתיר לנתבע להביא ראיות מצדו בעניין הנזק, אולם מובהר בזאת, כי הראיות שתותר הבאתן כאמור, יתייחסו אך ורק ללשון הרע נשוא התביעה, היינו לנושא גביית כספים שלא כדין על ידי התובעים על פי הנטען (ולא לטיב השירותים שניתנו על ידם), תוך שימת דגש למהות, משקל והיקף הראיות שיש להביא להרמת נטל הוכחת טענה זו, על פי ההלכה הפסקה"

14. דיון שהתקיים לאחר מתן ההחלטה הנ"ל לא סייע להביא את הצדדים לידי הסכמה, ומשכך, ניתנה הוראה להגשת תצהירים בשאלת הנזק, היינו הוכחת "שם הטוב/הרע" של התובעים, כמפורט בסעיף 28 שצוטט לעיל.

15. התובעים הגישו תצהיר אליו צורפו דוחות כספיים מבוקרים של התובעים המעידים לכאורה על ירידה בהכנסות, אולם תצהיר זה נפסל בהיותו חורג מהאמור בסעיף 28 להחלטה, ומהסעד היחידי שנכלל בתביעה והוא תשלום פיצוי **ללא הוכחת נזק** (ראה סעיף 22 לכתב התביעה). עוד יצוין כי דוחות אלה לא צורפו לתצהיר עדות ראשית ראשון של התובעים שהוגש בהליך, עת לא עמדה באופן הסוגיה להגשת תצהירים נוספים על פי סעיף 22 לחוק, ונועדו, ככל הנראה, לשיפור עמדות.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 45326-03-13 ב.ה. עוגן ניהול פרויקטים בע"מ ואח' נ' צוקר

תיק חיצוני:

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
16. מטעם הנתבע העידו שני עדים, מר ישראל סלודוכה ומר אופיר גרינברג.
מעדותו של מר סלודוכה התברר כי הוא התלווה למר אופיר גרינברג, המכונה באתר "אופיר", לטיול ג'יפים שאורגן על ידי התובעת. במהלך הטיול אירעו תקלות בג'יפים מפאת מצבם המכני הירוד לטענתו, ובגין כך הוא חויב, שלא כדין לגרסתו, בתשלום סך של 350 דולר באמצעות כרטיס האשראי שלו, בגין דמי השתתפות עצמית במסגרת פוליסת ביטוח.
אולם טענתו של מר סלודוכה שלפיה החיוב היה שלא כדין לא הוכחה בכל ראייה שהיא.
לא זו אף זו, הוכח שהוא לא פנה אל התובעים בדרישה להשיב לו סכום זה ולא נקט בכל פעולה לרבות הליך משפטי להוכחת טענה זו. יוצא אפוא, שהטענה בדבר גביית כספים במרמה ושלא כדין שנטענה על ידו, הועלתה בעלמא ולא נתמכה בכל בסיס עובדתי ו/או משפטי.
17. הנתבע זימן לעדות עוד עד שהוא מר אופיר גרינברג כאמור. יוזכר כי הפוסטים הפוגעניים שפרסם מר אופיר באתר, הם אלה שעומדים בבסיס תביעה זו (ראה סעיף 3 לעיל). עוד יוזכר כי מר אופיר הגיע עם התובע להסדר לפיו יוסרו הפרסומים הפוגעניים מהאתר (ראה סעיף 4 לעיל).
- מעדותו של מר אופיר התברר כי הוא לא חויב בתשלום סכום כלשהו לתובעים שלא כדין, וכי אין לו טענות כנגד התובעים בעניין זה. וכך אמר בעדותו:
- ש. "בפוסט אתה אומר שדורי לוקח כסף לא חוקי בכרטיס האשראי שהיה אצלו בתור פקדון, "גם בחינם לא הייתי ממליץ לנסוע...." – האם זה נכון?
ת. ככה חשבתי. אף אחד לא אמר לי לכתוב, אני לא צד בעניין. אין לי עסק לא איתו ולא עם הנתבע. במקרה פנה אליי גדי [קרי הנתבע, כ. ג'] לפני כמה ימים ושלח אליי דואר, הוא בא אליי עם מסירה שאני חייב להגיע לפה, ובאתי. אני לא תובע אף אחד, ואני ודורי הסתדרנו והכל בסדר. היה לנו סכסוך טלפוני ורבנו דרך הטלפון, והסתדרנו, והכל בסדר. אין לי שום דבר נגדו ולא הוא נגדי. רשמתי את הפוסט וחשבתי שהוא לקח כסף סתם, שהוא חייב לו את הכרטיס אשראי של

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 45326-03-13 ב.ה. עוגן ניהול פרויקטים בע"מ ואח' נ' צוקר

תיק חיצוני:

סולדוכה, אני לא יודע אם זה \$300-400, כי הנזק
שנגרם לגיף שנשרף הקלאץ זה לא ישראל אשם ולא
גרם את הנזק. בגלל זה אני סברתי שהכרטיס חוייב
סתם" (עמ' 44 ש' 10-19)

ובהמשך אמר את הדברים הבאים:

ש"ש. למעשה אותך לא חייבו בכרטיס אשראי שלא כדין?
ת. לא חייבו. כי בגיף שלי לא היה נזק.
ש. ולמעשה, אחרי שאתם גם ליבנתם ביניכם את
העניינים, אין לך שום טענה כלפיו שהוא חייב שלא
כדין?
ת. אין לי שום טענה. אותי לא חייבו שקל.
ש. אתה לא חושב שהתובעת מחייבת שלא כדין?
ת. לא. התייחסנו לנושא הספציפי הזה של ישראל [קרי
מר סולדוכה, כ.ג.] (עמ' 44 ש' 25-31)

ברי הוא כי אין בעדויות הנ"ל כדי להרים את נטל הוכחת הטענה בדבר קיום "שם רע"
לתובעים, והמסקנה היא אפוא שהנתבע לא הוכיח טענה זו.

18. בניסיון להתגבר על מצב זה, הפנה הנתבע בסיכומיו לסדרת פוסטים שפורסמו באתר אודות
התובעים, וכן לפוסטים שפורסמו באתרים אחרים, וטען כי "מי שדברים כאלה נאמרו עליו
בפורומים שונים הנו בוודאות חסר שם הראוי להגנה" (סעיף 8 לסיכומים).

אין בידי לקבל טענה זו. החלפת דעות במסגרת פורומים אינטרנטיים, אם לחיוב או
לשלילה, הינה דבר נהוג ומקובל, וכל עוד שאין בפנינו פרסום מפר, עסקינן בהבעת דעה
לגיטימית. יחד עם זאת, לא ניתן להסתמך על פורומים כאלה ואחרים, כמוצג קביל בהליך
משפטי, להוכחת ו/או להפרכת שם טוב של תובע, ובפרט במקרה שבפנינו, מכמה טעמים:

א. הפוסטים אליהם הפנה הנתבע, אינם מתייחסים ללשון הרע נשוא ענייננו, שהיא גביית
כספים במרמה ושלא כדין על ידי התובעים, להבדיל מטיב השירותים הניתנים על ידם.

ב. אומרי האמירות הנ"ל לא התייבבו בבית המשפט, ואמירותיהם הנ"ל לא עמדו במבחן
החקירה הנגדית.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 45326-03-13 ב.ה. עוגן ניהול פרויקטים בע"מ ואח' נ' צוקר

תיק חיצוני:

ג. עסקינן בפגיעה בשם טוב של אדם שהוא הנכס היקר לו מכל, ואין זה מתקבל על הדעת, שנכס זה ייפגע על סמך חילופי דעות אינטרנטיים, שלעיתים קרובות הם מונעים משיקולים ואינטרסים כאלה ואחרים, שחלקם אף נסתרים.

ד. לשון הרע בענייננו מתייחסת כאמור לטענה שהתובעים גובים כספים במרמה ושלא כדין. טענה זו מצריכה הבאת ראיות בעלות משקל סגולי על פי ההלכה הפסוקה (ראה ע"א 475/81 זיקרי נ' כלל, פ"ד מ(1), 589), וראיות כאלה לא הוצגו בענייננו, ובוודאי שלא בדמות חילופי דעות אינטרנטיים.

19. המסקנה המתבקשת מהאמור לעיל היא שהנתבע לא הוכיח קיומו של "שם רע" לתובעים.

20. הפיצוי

התובעים עתרו לחייב את הנתבע בתשלום פיצוי ללא הוכחת נזק בסך של 100,000 ₪ מכח סעיפים 7א(ב) ו-7(ג) לחוק, שזו לשונם:

"(ב) במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על 50,000 שקלים חדשים, ללא הוכחת נזק.

(ג) במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה, שבו הוכח כי לשון הרע פורסמה בכוונה לפגוע, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע, פיצוי שלא יעלה על כפל הסכום כאמור בסעיף קטן (ב), ללא הוכחת נזק"

21. בענייננו, הנתבע הינו מנהל האתר שבו הופיעו הפרסומים הפוגעניים. מהעדויות הוכח כי הוא סירב להסיר את הפרסומים הנ"ל חרף פניית התובעים אליו, וחרף משלוח דרישה על ידי עורך דין, וחרף הידיעה כי התובע ומר אופיר הגיעו להסדר הפרסומים כאמור בסעיפים 4 ו-5 לעיל. גם צו עשה זמני שניתן על ידי בית המשפט לא הניע אותו להסיר את כל הפרסומים, דבר שאילץ את התובעים להגיש בקשה על פי פקודת ביזיון בית המשפט, שבעקבותיה הוסרו כל הפרסומים.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 45326-03-13 ב.ה. עוגן ניהול פרויקטים בע"מ ואח' נ' צוקר

תיק חיצוני:

- 1 התנהגות זו אינה מתיישבת עם עקרון תום הלב, ומלמדת על כוונה לפגוע בשמם התובעים
2 של התובעים, וזאת בשים לב להסכמת המפרסם להסרת הפרסומים הנ"ל מהאתר כמצוין
3 לעיל.
4
5 על כן, בהתחשב במכלול הנתונים לעיל, הנני מעמידה את הפיצוי המגיע לתובעים בגין
6 הפגיעה בשמם הטוב על סך של 30,000 ₪.
7
8 22. לסיכום, הנתבע עוול כלפי התובעים בכך שנמנע מלהסיר את הפרסומים הפוגעניים מהאתר,
9 חרף פניות התובעים אליו וחרף הסכמת המפרסם לכך, ובכך גרם לפגיעה בשמם הטוב של
10 התובעים. בגין פגיעה זו זכאים התובעים לפיצוי ללא הוכחת נזק, בסך של 30,000 ₪.
11
12 23. לפני סיום אעיר כי הנתבע העלה בכתב סיכומיו האחרונים טענות מטענות שונות, שחלקן
13 נידון והוכרע בהחלטה מיום 14.2.16, וחלקן לא עלה כלל בכתב הסיכומים שהוגש על ידו
14 קודם למתן ההחלטה הנ"ל, תוך שנעלם מעיניו כי הסיכומים האחרונים הנ"ל הוגשו מכח
15 סעיף 22 לחוק כאמור, ולא נועדו לאפשר למי מהצדדים לעשות מקצה שיפורים.
16
17 24. התוצאה היא שהנני מקבלת את התביעה, ומחייבת את הנתבע לשלם לתובעים את הסך של
18 30,000 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד התשלום המלא בפועל.
19
20 בנוסף ישלם הנתבע לתובעים אגרת משפט בשערך ליום תשלומה בפועל, וכן שכ"ט עו"ד
21 בסך של 10,000 ₪ (כולל מע"מ) בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד התשלום
22 המלא בפועל.
23
24
25
26
27

ניתן היום, ז' אב תשע"ז, 30 יולי 2017, בהעדר הצדדים.

כאמלה ג'דעון, שופטת בכירה